

Ejvind Munk Jensen fortæller til Studio 73's Jubilæumsskrift:

Mads Hjulmand alias Ejvind Munk Jensen

Jeg har spillet Mads Hjulmand fra "Nøddebo Præstegård" 9 gange i træk. Og det selvom jeg faktisk aldrig har villet være med på scenen i Studio 73.

Jeg er en af de gamle Studio 73-folk, og man kan godt sige, at jeg er en af 50-års jubilarene. Som det er berettet andet sted i dette jubilæumsskrift, var vi en flok, med Grethe og Christian Brinch Knudsen i spidsen, der ville prøve at lave revy. Jeg spillede i orkestret Sunshine Mixers dengang, og Svend P. og jeg fik samlet folk til et rigtig godt revyorkester. Jeg havde absolut ingen ambitioner om at komme på scenen, men musikken, det administrative og dette at organisere, var nok for mig. Administrativt var der bestemt også nok at lave. Jeg solgte billetter, fik lavet program og solgte annoncer til programmet osv. Samtidig var jeg med i revyudvalget og skrev revytekster.

Sådan gik det fint for mig helt indtil 1990, hvor Studio 73 ville spille "Nøddebo Præstegaard" som årets juleforestilling. Grethe Brinch Knudsen skulle instruere stykket, og en dag ringede hun til mig og sagde: "Ejvind, du skal på scenen i "Nøddebo Præstegård". Jeg skal instruere stykket, og jeg vil gerne bede dig tage rollen som Mads Hjulmand!" Jeg var ikke ganske klar over, hvor stor rollen var, men Grethe forklarede mig, at Mads Hjulmand faktisk startede stykket og kom med igen i 3. akt, men nu uden replikker. Men betingelsen for at tage rollen var, at jeg troede på nisser – og hvis jeg troede på dem, kunne jeg også se nisserne.

I øvrigt var der kun 31 replikker.

Jeg fik ganske kort betænkningstid, og efter moden overvejelse sagde jeg: "OK, men så kun denne ene gang."

Andrea Margrethe Blicher (Joan Brinch Knudsen) og Mads Hjulmand (Ejvind Munk Jensen).

"Og det blev så hele 9 gange i træk, at jeg var Mads Hjulmand og sad i klokketårnet og ringede julen ind. 9 gange snakkede jeg med de dejlige nissebørn og 9 gange sagde jeg mine replikker, der startede med: "Det var så årets sidste dag, jeg ringer til hvile og nu står julen for døren .....!" Herefter var jeg ikke med før i 3. akt, hvor det er lille juleaften i præstegården.

Der skete desværre det et år, at jeg i oktober måned kom til skade med akilleshælen og var lige ved at sende afbud pga. det. Jeg fik en stor skinne på benet, så dermed kunne jeg nok bevæge mig op og ned ad trapperne. Nu skulle jeg gå med stok i forestillingen alligevel, så på den måde gik det fint. Men for hundrede år siden var der

ikke noget, der hed skinner på benet i sådanne tilfælde, så vi måtte skjule benet og skinnen effektivt, så man ikke kunne se, at jeg havde skinne på. Jeg valgte altså at prøve at spille Mads endnu et år.

Jo, at gå med stok og tygge på en skrå, det var Mads Hjulmands kendemærker. Det blev nu gajoler, jeg tyggede.

Og apropos nissebørnene. Det var dengang, at Thomas Ernst og Thomas Høj, der nu begge er kendte skuespillere, i et eller flere af årene var med som nissebarn.

Det var en vidunderlig tid som Mads Hjulmand, og jeg fik et fint forhold til alle de medvirkende, og specielt synes jeg, at jeg havde stor glæde af at spille sammen med alle børnene. Mange af børnene var med flere år som nisser – men de kom også med i andre forestillinger i Studio 73, og på den måde, kunne jeg følge dem videre i deres "teaterkarriere".

Jeg ved, at mange af vores publikum faktisk var spændte på, om Ejvind Munk Jensen var Mads Hjulmand igen i år? Jeg var blevet et institution i Studio 73's Jul i Nøddeboforestillingerne. Og folk blev glade, når de så, at jeg var med. Jo, jo, sådan var det!

Jeg vil sige, at jeg hvert år faktisk glædede mig, til det blev november – men jeg var vel også en smule nervøs, for ville de ringe fra scenen igen i år og spørge, om jeg ville være Mads Hjulmand? De ringede hvert år, og jeg sagde selv "tak og slut" i 2013. Nu måtte en anden overtage min rolle. Den, der tog over, var Uffe Nørgaard, en af Studio 73' faste scenografer og teknikere.